

Rivarny Károly
zeneszerzői hírdés

Mélyen Tisztelt Professor Elvtárs!

Levelemhez mellékelem "Harcoljunk az új magyar zenekritikáért" című cikkemet, azzal a kérelemmel, hogy ezt a cikket professzor elvtárs elolvasni és megbirálni sziveskedjék. Szókatlan kérelemben indokolására szükséges az, hogy az előzményeket röviden leírjam és magamról is kell néhány szót írnom.

Fiatal koromban muzsikusként készültem, 1929.-ben elvégeztem a Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés tanszakát. Akkor nem tudtam mint muzsikus elhelyezkedni, már zeneakadémiai éveim alatt is hivatalnokoskodtam és azt követőleg is hivatalnoki pályán működtem. Több ízben - több-kevesebb ideig mint zenekritikus, később mint színházi és filmkritikus írtam pesti és vidéki /Kassa, Kolozsvár/ lapokba. Vonzott a zeneesztétika területe, olvastam ebből a tárgykörből és az így szerzett tudást kritikai írásaiban fel is tudtam használni. Határozott kritikáim miatt a legtöbb laptól hamarosan meg kellett válnom. A felszabadulás óta nem írtam, annál nagyobb érdeklődéssel olvastam a részemre teljesen új esztétikai irodalmat. Ez természetesen majdnem kizárólag irodalom-elmélet volt, vagy általános esztétikai. Olvasás közben mindig az volt a vágyam, hogy a marxi-lenini esztétika eredményeitől a zeneesztétika terén is olvashassak, sőt később arra is kedvet kaptam, hogy magam dolgozzam ezen a területen. Időközben fordításokban hozzá lehetett férni a Szovjetunióból néhány kisebb zeneesztétikai íráshoz, ezek azonban nem voltak átfogóak, legtöbbször részletkérdésekkel foglalkoztak. Ezekből értesültem, hogy a marxi-lenini zeneesztétika a Szovjetunióban is most van kialakulóban.

Két évvel ezelőtt kértem, hogy mint aspiráns dolgozhassam ezen a területen. Akkor korhatár miatt, egy év múlva beadott újabb kérelemre pedig vezetőtanár hiánya miatt kérésemet elutasították. Ugyanakkor biztatást kaptam, hogy dolgozzam ezen a területen, segítséget fognak nyújtani.

Ez év tavaszán egy alkalmi bírálatommal kapcsolatosan ismét kaptam biztatást, sőt ígéretet is, hogy kritikai, vagy esztétikai írásaikat közölni fogják. Különböző és nem ide tartozó okok miatt azonban ez nem történt meg. Ezt az ide mellékelte és legutóljára írt cikkemet vissza nem utasították, arra azonban semminemű bírálatot nem kaptam és azt sem tudom, hogy közölni fogják-e, vagy sem. Mivel tovább szeretnék dolgozni, főleg tudásomat és gondolkodásomat is szeretném tovább fejleszteni és ezt bírálat nélkül nem tudom megtenni, azért merem arra elhatározni magamat, hogy professzor elvtárstól kérjek bírálatot.

Professzor elvtárs írásait évtizedek óta ismerem és azokat nagy nyereséggel és élvezettel olvastam. Gondolkodásmódomra és esztétikai szemléletemre nagy hatással voltak. A felszabadulás óta is állandóan szemmel kísérem professzor elvtárs új műveit és ez a régi vonzalom az én szememben természetessé teszi azt, hogy első-sorban professzor urhoz fordulok. Tisztában vagyok azzal, hogy professzor elvtárstól nagy áldozat lenne az, ha a kérésemet teljesítené, ezért, ha erre nincs ideje, vagy úgy látja, nem érdemes foglalkozni ügyemmel, háritsa el azt önmagától, ha esetleg nem válaszol levelemre, ezt így fogom értelmezni. Ezt természetesen meg fogom érteni és nem is szeretném,

1446 37-14384

ha professzor elvtára felelőleges gondokat okozna önmagának, azon gondolkodva, hogyan utasítsa el kérésemet.

52 éves, középiskolai és zeneakadémiai végzettségű vagyok. értelmiségi származású. Jelenleg mint a csepeli Jedlik Ányos gimnázium gondnoka dolgozom. Zeneakadémiai végzettségem kívül más művészeti tanulmányt egyetemen vagy főiskolán nem folytattam /4 félévem van a közgazdasági egyetemen/, olvasmányaim a magyar és külföldi szépirodalomból, filozófiai és esztétikai irodalomból meglehetősen széleskörben kerültek ki. Egy időben a dramaturgia és drámatörténet is erősen érdekelt, főleg az opera-dramaturgia megértése céljából. Sajnos ilyen irányú érdeklődésem is elakadt meglehetősen nehéz, gondokkal telt pályafutásom alatt. Viszonylag széles olvasottságom mellett is nagyon jól tudom, hogy ha eredményt akarok elérni, igen sokat kell még tanulnom, olvasnom és gondolkodnom. Mint rendszeres filozófiai gondolkodó, esztétikai gondolkodó még nagyon is kezdő vagyok. Nem becsülöm túl magamat, ezért a legőszintébb bírálatot kérem.

A mellékelt cikkem zeneesztétikai vonatkozásai nem olyan szakszerűen zeneiek, hogy azokat általános esztétikai terület felől nehéz lenne bírálni. Épp az a problémám, hogy még messze vagyok attól a lehetőségtől, hogy biztosan mozogva hagyhassam el az általános esztétika területét és kellően felkészülten mozoghassak a zeneesztétika új kérdéseinek nehézségeiben. Éppen, mert cikkemben ennyi az általában esztétikailag is érthető kérdés, mertem arra kérni professzor elvtársat, hogy véleményt mondva munkámról, további munkámban segítségemre legyen.

Zavarásomért elnézését kérve, fértadozásait előre is megköszönöm. Vagyok őszinte híve elvtársi üdvözléssel:

Budapest, 1953. szeptember 3.-án

MTA FIL. INT.
Lukács Arché

Privorszký Károly

/Privorszký Károly/
Lakás: Budapest, IX. Közraktár-u 22/b.I.1.
hivatal: Jedlik Ányos gimnázium Budapest
XXI. Táncsics Mihály-utca 92.
Telefon 144-238.